ТРИБУНА трудящих

www.tribune.com.ua

Життя продовжується!

№93-94 (9447)

30 листопада 2018 р. П'ятниця

Триває ПЕРЕДПЛАТА на 2019 рік!

Наш передплатний індекс: 61805

✧ *Вісті Слобожанщини*

Промисловість тішить приростом

Порівняно з відповідним періодом попереднього року індекс промислової продукції по Харківській області за 9 місяців нинішнього року становив 100,2%. На підприємствах з постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря обсяг продукції збільшився на 16%; добувної промисловості і розроблення кар'єрів — на 6,7%; переробної промисловості — зменшився на 2,4%. Найбільший приріст виробництва промислової продукції спостерігався у виробництві хімічних речовин і хімічної продукції — на 18,2%. У виготовленні виробів з деревини, виробництві паперу та поліграфічній діяльності приріст склав 7,7%; у виробництві основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів — 4,7%, у машинобудуванні, крім ремонту і монтажу машин і устаткування — 3,8%.

Зменшення випуску промислової продукції спостерігалось у виробництві коксу та продуктів; у текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів; у виробництві харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів, у металургійному виробництві, виробництві готових металевих виробів тощо.

Керівника «Талиці» відзначили

Радісна звістка нещодавно надійшла до селища Бабаї: Указом Президента України присвоєно високе звання Заслужений працівник культури Наталії Плотник — керівнику народного аматорського театру народної пісні «Талиця» Бабаївського селищного будинку культури.

До речі, цим же Указом присвоєно звання Заслужений артист України Віталію Лашку, артисту-вокалісту театру-студії Палацу студентів Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого. Про Віталія Лашка багато писала «Трибуна трудящих» на своїх сторінках ще за часів, коли він був студентом вокального відділення ХНУМ ім. І. П. Котляревського. І от дипломований молодий спеціаліст «консерваторії» став, мабуть, наймолодшим у Харкові заслуженим артистом України.

Легалізація 57 тисяч найманих працівників

Харківщина посідає друге місце серед регіонів України за кількістю повідомлень про офіційне працевлаштування. Про це повідомив начальник Головного управління ДФС у Харківській області Микола Рибаков.

У фіскальному відомстві підбили перші підсумки проведення активної кампанії з легалізації найманої праці та боротьби з «конвертами». Розпочалась вона 5 жовтня, результати — суттєві. У цілому, з моменту старту кампанії, 16 446 роботодавців прийняли на роботу 56,9 тисячі найманих осіб. Це майже у 1,5 раза більше, ніж у вересні поточного року. Окрім цього, у якості суб'єктів господарювання зареєструвалися понад 6 тисяч громадян.

У фіскальній службі сподіваються, що спільними зусиллями вдасться оздоровити ринок праці, від цього виграють всі — і держава, і кожне підприємство, і кожен працівник.

До бюджетів сплачено 9,3 мільярда гривень

«Протягом десяти місяців 2018 року до бюджетів усіх рівнів надійшло 9 293,6 млн грн. податку на доходи фізичних осіб», — проінформувало ГУ ДФС у Харківській області. Зокрема, до Державного бюджету забезпечено збір 2,4 млрд грн. ПДФО (25% від загальної суми надходжень). До місцевих бюджетів надійшло 6,9 млрд грн. (75%). Порівняно до аналогічного періоду 2017 року забезпечено приріст на 22,4%, або на 1 269,8 млн гривень.

Оскільки саме ПДФО має вирішальне значення для фінансової самостійності територіальних громад, у фіскальній службі надають виняткове значення питанню повної легалізації доходів працюючого населення. Протягом жовтня поточного року 16,4 тисячі роботодавців подали повідомлення про прийняття на роботу майже 57 тисяч найманих працівників.

Вагомі капітальні інвестиції

Як повідомляє Головне управління статистики, у першому півріччі підприємствами та організаціями області за рахунок усіх джерел фінансування освоєно понад 8080 млн грн капітальних інвестицій. Головним джерелом фінансування капітальних інвестицій залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких освоєно 58,5% загального обсягу.

За рахунок державного та місцевих бюджетів освоєно 16 % капітальних інвестицій. Найвагомішу частку капітальних інвестиції (98,2% від загального обсягу) освоєно у матеріальні активи, з яких у машини, обладнання та інвентар і транспортні засоби — 3869,7 млн грн усіх інвестицій; у будівлі та споруди — 3729,6 млн грн. За видами економічної діяльності найбільші обсяги капітальних інвестицій спрямовані у розвиток підприємств промисловості — 2671 млн грн, або 33,0% від загального обсягу.

Також значні обсяги капітальних інвестицій освоєні будівельними організаціями — 1936 млн грн та підприємствами сільського, лісового та рибного господарства — 1079,8 млн грн. Із загального обсягу капітальних інвестицій по області найбільш вагомі обсяги освоєні у м. Харкові — 5203,9 млн грн (64,4% від загального обсягу) та Харківському районі — 798,6 млн грн (9,9%).

Підготував Василь ЧИГРИН

ГОСТИННА СЛОБОЖАНЩИНА РОЗСЕЛЯЄ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

За рік на Харківщині забезпечать соціальним житлом близько 350 переселенців

З перших днів конфлікту на Донбасі Харківська область прийняла на своїй території найбільшу кількість переселенців і тимчасово переміщених сімей серед усіх регіонів України. Таку велику кількість людей не одразу вдалося забезпечити пристойним житлом, але вже понад чотири роки це питання не сходить з порядку денного діяльності ХОДА.

За інформацією керівника області Юлії Світличної, цього року в регіоні відкриється ще 6 будівель із соціальним житлом для внутрішньо переміщених осіб — це майже 100 квартир для 350 людей. Реконструкції проводять за підтримки Уряду Німеччини (Німецького державного банку KfW) в рамках проекту «Сприяння розвитку соціальної інфраструктури» (УФСІ).

Так, реконструкцію чергової будівлі (*див. фото*), де житимуть 12 сімей внутрішньо переміщених осіб, завершують у Красноградському районі.

Здати в експлуатацію будівлю в селищі Дослідне планують до кінця листопада. Раніше тут знаходився лабораторний корпус дослідної станції сільгоспінституту. Зараз розміщуються 4 двокімнатні квартири на 45 кв. м та 8 однокімнатних квартир по 26 кв. м.

Тут були голі стіни без вікон та дверей, а тепер це новий будинок, відновлений за сучасними технологіями. У будівлі встановлено енергоощадні вікна й двері, а кожна квартира має особисті лічильники тепла й води. Про це журналістам розповів Красноградський міський голова Володимир Максим, подякувавши від імені громади голові ХОДА Юлії Світличній. Він зазначив, що без створення позитивного інвестиційного клімату, без довіри до влади, сюди жодної копійки не вклали б іноземні й вітчизняні інвестори.

Прес-служба ХОДА, фото Марії ЗАЙЦЕВОЇ

✧ *Стисло про важливе*

НА ХАРКІВЩИНІ — ВОЄННИЙ СТАН!

Після багатогодинних дискусій, обговорень і узгоджень, Верховна Рада України 26 листопада ухвалила рішення про введення в 10 областях України воєнного стану. Це відбулося внаслідок інциденту, що стався в Азовському морі між російськими та українськими військовими суднами днем раніше, під час спроби українських кораблів пройти через Керченську протоку, а також внаслідок подальших подій, зокрема, рішення російської влади закрити протоку для руху і внаслідок обстрілу та захоплення українських суден.

Спочатку Президент України Петро Порошенко, на пропозицію Ради національної безпеки і оборони, видав Указ про введення режиму воєнного стану на всій території країни із значним обмеженням громадянських і конституційних прав українців терміном на 60 діб. Проте більшість депутатів Верховної Ради відхилила початковий текст Указу президента, запобігаючи можливості узурпації влади в країні та суттєвого обмеження прав її громадян. Петро Порошенко вимушений був переробити свій Указ і запропонувати Парламенту його другу редакцію, за якою військовий стан вводиться не на 60, а на 30 діб із зазначенням про гарантію проведення чергових виборів Президента України в передбачені Конституцією терміни та менш жорсткими формулюваннями про обмеження прав і свобод громадян країни, які стануть можливі лише за умови прямої агресії Росії проти України.

Крім того в новій редакції зазначено, що воєнний стан вводиться на 30 днів, і не на всій території України, а лише в 10 областях (у тих, які безпосередньо межують з кордонами Російської Федерації та тимчасово окупованих Росією регіонах і акваторіях Азовського й Чорного морів). Крім Харківської, це Донецька, Луганська, Запорізька, Херсонська, Миколаївська, Одеська, Сумська, Чернігівська та Вінницька області.

Навіть у такий складний час Україна та її головний законодавчий орган демонструє зразки демократичних засад та забезпечує гарантію основних конституційних прав і свобод українських громадян.

В. В.

ШЛЯХОМ РОЗВИТКУ: КРОК ЗА КРОКОМ

Дуже багато вдалося зробити у селах та містечках на мапі України за період проголошення й активної фази розвитку реформ з децентралізації влади та надання значно більших повноважень органам місцевого самоврядування. Лідер країни Петро Порошенко непохитний у своєму прагненні поглиблювати й розширювати далі започатковані ним реформи й перетворення, що вже дають позитивні результати в різних куточках країни, у тому числі й на Харківщині та в Харківському районі зокрема.

За останні роки, завдяки тісній співпраці місцевих громад, районного та обласного керівництва, у населених пунктах Передмістя вдалося також утілити дуже багато інфраструктурних проектів у соціальній, медичній, культурній, освітній, спортивно-оздоровчій сферах. Про все це неодноразово «Трибуна трудящих» писала на своїх сторінках. Зазначимо, що ця робота активно продовжується. Про нові проекти, ініційовані на місцях та підтримані ХРДА та ХОДА, розповімо детальніше в сьогоднішньому випуску.

Об'єднані громади: вибори «знизу»

Президент Петро Порошенко нещодавно під час виступу на Раді регіонального розвитку акцентував увагу на важливості утворення об'єднаних територіальних громад по всій Україні до проведення місцевих виборів у 2020 році.

— У 2014 році ми поставили собі амбітні цілі — зробити реформу децентралізації і порвати раз і назавжди з централізованою радянською системою. Віддати повноваження і ресурси у громади. Сьогодні, коли ми десь на екваторі цієї реформи, маємо ставити не менш амбітні цілі і завдання, — сказав Петро Порошенко. — Ми повинні бачити горизонти реформи. 2020 рік — ключовий. У 2020 році місцеві вибори мають відбутись вже за умови покриття всієї території України об'єднаними територіальними громадами. Часу залишилось небагато...

На новій територіальній основі мають бути проведені місцеві вибори і там буде забезпечено змагальність.

Президент наголосив, що потрібне максимальне стимулювання подальшого об'єднання та приєднання територіальних громад, зокрема до міст обласного значення. У свою чергу Верховна Рада має прийняти надважливий законопроект «Про засади адміністративно-територіального устрою».

— Ми маємо обговорити його, мати суспільну підтримку і приймати. Він затверджує базовою адміністративно-територіальною одиницею держави — громаду. Наближаємо владу до людей. Наші дії, дії влади мають бути абсолютно зрозумілими, — підкреслив Президент.

— У 2020 році влада повинна прийняти адміністративне рішення про об'єднання громад, які за чотири роки не знайшли ані бажання, ані прагнення, ані сил об'єднатись. Від того, що хтось не зможе до 2020 року забезпечити об'єднання, не мають страждати люди. Чому вони мають жити у більш гірших умовах, ніж ті, хто перебуває в ОТГ? Ми чотири роки не тиснули, лише бюджетно заохочували. Але ніхто не може діяти всупереч інтересам громади, інтересам людей, — зазначив Петро Порошенко.

— Це станеться відповідно до бажання людей, щоб ніхто не був заручником. Це станеться відповідно до перспективних планів, затверджених обласними радами. Маємо завершити ключовий етап реформи, щоб усі громадяни України мали, нарешті, рівний доступ до якісних послуг — в освіті, медицині, соціальній сфері.

Президент нагадав, що на добровільній основі вже створено 865 об'єднаних територіальних громад. Глава держави повідомив, що сьогодні об'єднані територіальні громади охоплюють вже 24% населення і 37% від загальної площі України. «Вони зараз отримали зовсім іншу, у рази й на порядки міцнішу фінансову базу. При цьому в 99 районах примудрилися не створити жодної об'єднаної громади». На думку Президента, це абсолютно неприйнятно!

Готові до перших виборів

На призначення Центральною виборчою комісією перших виборів голів громад та місцевих депутатів чекає вже 121 об'єднана територіальна громада. До складу цих ОТГ увійшли 511 громад — сільських, селищних, міських рад. Ще 55 громад приєдналися до 37 з вже існуючих ОТГ і теж готові до виборів.

В уряді вважають, що обов'язок усіх, хто причетний до процесу формування спроможних громад, «ще цього року забезпечити людям можливість реалізувати своє конституційне право обирати місцеву владу». Вибори в ОТГ мають відбутися цього року, щоб нові громади потрапили до розрахунків держбюджету на 2019 рік і з 1 січня перейшли на прямі міжбюджетні відносини з державою.

Медамбулаторія в Малій Рогані

Медична установа будується у межах реалізації ініціативи Президента Петра Порошенка з розвитку сільської медицини. У приміщенні амбулаторії на 236 кв. м розташується не лише медичний заклад, а й дві квартири для лікарів.

— Така ідея — прекрасний шанс вирішити ситуацію з молодими спеціалістами, адже при запрошенні лікарів на роботу до сільської місцевості житло стане прекрасним аргументом, — зазначив заступник голови ХОДА Вадим Данієлян під час інспектування будівництва.

На сьогодні вже зведено утеплений металевий каркас майбутньої амбулаторії. Також тут встановлено енергоощадні вікна та двері. Уже монтується дах над будівлею, скоро увімкнуть опалення та розпочнуть внутрішні роботи.

Проектом передбачено не лише зведення будівлі, але й повне облаштування прибудинкової території. Роботи вже почалися — на місці майбутніх пішохідних доріжок поклали спеціальне покриття.

— Харківська область — одна з лідерів щодо реалізації програми Президента з розвитку сільської медицини, а голова облдержадміністрації Юлія Світлична взяла це питання на особистий контроль, — зазначив Вадим Данієлян.

За його інформацією, на Харківщині вже розпочато будівництво 30 амбулаторій у межах цієї програми. Амбулаторія в селі Мала Рогань Харківського району — один з тих об'єктів, який планують завершити до кінця 2018 року. Будівлю також обладнають усім необхідним — від меблів до медичного устаткування.

Світлофор вже працює

Питання будівництва нового світлофору на найжвавішому перехресті селища Бабаї виникло давно. Там, на перетині з Окружною дорогою кількох селищних вулиць на трасі Харків-Дніпро, дуже інтенсивний рух автотранспорту. Місцеві жителі постійно зверталися до лідера громади з проханням обладнати сучасний регульований світлофором переїзд замість старого, морально застарілого. Звичайно, селищному бюджету важко було реалізувати такий масштабний інфраструктурний проект.

Голова ХРДА Юрій Раїна одразу відгукнувся на ініціативу бабаївців допомогти у спорудженні сучасного світлофорного комплексу на перехресті. З районного бюджету було виділено понад 2 мільйони гривень на цю важливу для безпеки руху та життя людей справу. Бабаївська селищна рада також взяла дольову участь у фінансуванні будівельних робіт.

— Завдяки великій допомозі району, особисто Юрія Івановича Раїни, нам вдалося реалізувати цей масштабний, надзвичайно важливий проект, — каже Бабаївський селищний голова Олександр Мороз. — На днях новий світлофорний комплекс з сучасним відеонаглядом на складному перехресті налаштовано й увімкнено.

До кінця листопада ми плануємо завершити опоряджувальні роботи: встановлення огорожі обабіч дороги, асфальтування пішохідних доріжок, впорядкування території тощо.

Таким чином, завдяки тісній співпраці з районом, ми отримали оснащений за останнім словом техніки регульований світлофорний перехід на складному, пожвавленому перехресті, що значно підвищує безпеку пішоходів та водіїв у цій зоні.

Ростуть поверхи

Пісочинською селищною радою розробляється стратегія подальшого розвитку та детальні плани окремих територій населеного пункту. Зазначена концепція розвитку мікрорайону «Надія», ініційована й розроблена групою депутатів селищної ради, отримала підтримку голови Харківської облдержадміністрації Юлії Світличної та голови ХРДА Юрія Раїни. Виділено значне фінансування з бюджетів різних рівнів.

Зараз у мікрорайоні «Надія» дуже швидкими темпами зводять приміщення нового ДНЗ та початкової школи. Поліпшується інженерна інфраструктура. Місцеві жителі дуже радіють, адже щодня бачать, як зводяться ці об'єкти, стрімко зростають стіни поверхів.

Не менш важливий соціально-культурний об'єкт зводиться й на території Манченківської селищної ради — капітальна реконструкція селищного клубу в Ударному з добудовою глядацької зали. На це будівництво з районного бюджету виділено близько 8 мільйонів гривень. Манченківська селищна рада також виступає на умовах певної долі співфінансування. А будівництво контролює особисто голова Харківської райдержадміністрації Юрій Раїна, який фактично щотижня приїздить на будмайданчик, допомагаючи вирішити поточні питання.

— За останні роки, коли Юрій Іванович опікується Манченківською громадою, у наших населених пунктах дуже багато зроблено практично в усіх напрямках соціально-економічного, освітнього, культурного та інфраструктурного розвитку, — розповідає Манченківський селищний голова Віталій Палагута. — Без перебільшення, це доленосні зміни для нашої рідної громади. Про це детально писала на своїх сторінках і районна газета «Трибуна трудящих». У ланці важливих для нас проектів, безперечно, селищний клуб, спорудження якого завершується, і вже до кінця року планується урочисте відкриття закладу культури. Підведено всі комунікації, зроблено автономне опалення, закуплено м'які театральні крісла для глядацької зали. А оснащення сценічної частини — найсучасніше, на нього витрачено близько 700 тисяч гривень. Від імені жителів громади та від себе особисто хочу подякувати обласному та районному керівництву за таку велику увагу до нашого населеного пункту, за турботу й активну допомогу віддаленим селам та селищам. І, звичайно ж, запрошуємо «Трибуну» на клубне «новосілля» вже наприкінці цього року.

Буде дитсадок

Для сотень сімей міста Південне, у яких підростають малюки, досить актуальним залишається питання дитячого садочка.

Нарешті питання капітальної реконструкції дитячого дошкільного закладу у місті (з добудовою нового великого корпусу) зрушило з мертвої точки й набуває реальних обрисів. Передусім, проведено комплексну експертизу документації в Управлінні Держекспертизи Харківської області та проведено тендер з обрання підрядної організації, що здійснює глобальну реконструкцію. Вже виділені кошти обласною та районною радою на першочерговий етап будівництва у сумі 20 мільйонів гривень. І це не останній транш, адже кошти надходитимуть поетапно.

— Я дуже вдячний Юрію Івановичу Раїні, Максиму Владиславовичу Литвиненку, Сергію Івановичу Чернову, Юлії Олександрівні Світличній, депутатському корпусу обласного та районного рівнів, іншим впливовим особистостям за те, що вони звернули увагу на наше Південне, — зазначив Південноміський голова Олександр Брюханов. — У нас на черзі до садочка перебуває понад 200 дітей.

Всі роботи планується завершити в 2019 році. На перспективу, у дитячому садку буде 13 груп і дитячих майданчиків, які оснастять за сучасними стандартами.

Тематичну сторінку підготував Василь ЧИГРИН

✧ *На часі* ᴿ

ЛЯШКО ЗАХИСТИВ КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА УКРАЇНЦІВ

Лідеру Радикальної партії вдалося переламати хід історії: на його вимогу Президент ввів військовий стан тільки на прикордонних територіях і виключив із закону норму про обмеження конституційних прав громадян, а парламент проголосував за фіксовану дату виборів — 31 березня 2019 року, щоб уникнути інсинуацій.

Перед тим, як визначити позицію щодо голосування — Олег Ляшко поїхав на київський залізничний вокзал і запитав думку людей про воєнний стан. Більшість опитаних ним випадкових перехожих висловлювалися проти, припускаючи, що цей режим буде введений виключно з метою зірвати вибори, а не захистити країну від агресора.

— Для мене дуже важлива ваша думка, влада дуже далека від людей, вона не знає, що ви думаєте. А я хочу знати перед тим, як приймати важливі історичні рішення.

— Спасибі, що слухаєте людей, — поплескав по плечу політика сивий чоловік.

— Так ви за військовий стан чи проти?

— Проти, тому що влада хоче вибори зірвати.

— І ви теж так думаєте? — звернувся Ляшко до жінки, яка стояла поруч.

— Всі так думають. З учорашнього вечора всі про це говорять.

Заручившись підтримкою людей, Олег Ляшко поїхав до парламенту — переконувати колег і Президента прислухатися до волі людей. Ухваленню остаточного рішення передувало кілька годин напруженої боротьби: Олег Ляшко зі своєю фракцією не відходив від президії, але не блокував її, а, скоріше, переконував спікера не відкривати засідання і не заслуховувати Президента до того, поки не буде вироблено компромісне рішення. А коли в залі з'явився Петро Порошенко — Олег Ляшко ходив за ним з роздрукованим проектом документу і ручкою, добиваючись виключення з указу спірних моментів. Політик вимагав, щоб під приводом введення військового стану не були обмежені конституційні права всіх українців, зокрема, і виборче право.

Але після того, як були враховані всі поправки Олега Ляшка, наслідки введення воєнного стану вдалося максимально пом'якшити: Президент погодився скоротити термін його дії з 60 до 30 днів і ввести тільки на тих територіях, які межують з РФ і Придністров'ям, і лише за умови вторгнення російських військ. Крім того, основні конституційні права громадян залишилися не обмежені, а дата виборів зафіксована.

«Я вніс новий проект указу, в якому термін дії воєнного стану скорочений до 30 днів. Цей указ зареєстрований у Верховній Раді офіційно, офіційно внесений на заміну. І зараз при оголошенні постановки на голосування ви будете голосувати саме за нього», — звернувся Порошенко до депутатів.

Тільки після цього парламент, в тому числі і фракція Радикальної партії, проголосували «за».

Ляшко переконаний: ця боротьба дала українцям шанс вибрати нового Президента, який зупинить війну.

«Завдяки позиції нашої фракції, завдяки позиції парламенту нас почули, ми не дали ввести воєнний стан проти українців. Парламент прийняв рішення про введення воєнного стану виключно за умови російського вторгнення, наземної операції і це означає, що реально воєнного стану немає, поки немає реального російського вторгнення. Це означає, що не буде обмеження свободи слова, наступу на конституційні права громадян.

Ми не дали Президенту узурпувати владу і скасувати вибори. У березні 2019 українці оберуть собі Президента, який відновить мир і поверне території. Ось що ми зробили! Це великий день», — підсумував результати голосування Ляшко.

Андрій СТАНКЕВИЧ

✧ *Варто знати*

ЇДЕМО ЗА КОРДОН

В умовах бурхливого сьогодення поїздки за кордон вже не є чимось незвичним і недосяжним. Навпаки, все більше наших співвітчизників, бажаючи отримати яскраві, незабутні враження, віддають перевагу закордонним подорожам та відпочинку на заморських курортах.

Збираючись у подорож корисно знати, скільки можна перевозити через кордон грошей чи інших цінностей, аби не виникло проблем із митницею. Зокрема, мова йтиме про правила перевезення ювелірних виробів, що особливо актуально для прекрасної половини людства, яка особливо бажає виглядати чарівною і привабливою на морському узбережжі, а також поповнити свою колекцію прикрас виробами іноземного ювелірного мистецтва.

Відповідно до норм Митного кодексу України, особисті речі, що переміщуються громадянами через митний кордон України у ручній поклажі, супроводжуваному та несупрововоджуваному багажі, підлягають декларуванню шляхом учинення дій усно, або за бажанням власника чи на вимогу органу доходів і зборів, письмово, не оподатковуються митними платежами та звільняються від подання документів, що видаються державними органами для здійснення митного контролю.

Особистими речами вважаються, зокрема, особисті прикраси, у тому числі з дорогоцінних металів та каміння, що мають ознаки таких, що були у користуванні. Як передбачає чинне митне законодавство, товари, у тому числі і золоті та срібні ювелірні вироби, персні, сережки, придбані в іншій країні, сумарна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що ввозяться громадянами у ручній поклажі та/або супроводжуваному багажі через пункти пропуску через державний кордон України, відкриті для повітряного сполучення (через аеропорт), та товари, сумарна фактурна вартість яких перевищує еквівалент 500 євро та сумарна вага яких не перевищує 50 кг, що ввозяться громадянами на митну територію України у ручній поклажі та/або супроводжуваному багажі через інші пункти пропуску через державний кордон України (наприклад, морський порт), не підлягають письмовому декларуванню та не є об`єктами оподаткування митними платежами.

У разі, якщо вартість придбаних товарів перевищує зазначені вище обмеження, але не перевищує еквівалент 10000 євро, ці товари підлягають письмовому декларуванню та оподатковуються ввізним митом за ставкою 10 відсотків і податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України, в частині що перевищує еквівалент 1000 євро — для перевезення повітряним транспортом, та 500 євро — для перевезення автомобільним та морським видами транспорту у санкціонованих пунктах перетину державного кордону. У будь-якому разі, придбаваючи за кордоном ювелірні прикраси, доцільно зберегти чеки, які засвідчать вартість ваших придбань.

Таким чином, володіючи елементарною інформацією про існуючі законодавчі заборони і обмеження щодо переміщення через митний кордон такої категорії товарів, як ювелірні вироби, можна запобігти виникненню неприємних моментів, які можуть затьмарити враження від закордонної подорожі.

Головне управління ДФС у Харківській області

✧ *До відома* ᴿ

ЗАЯВА ПРО ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ДІЯЛЬНОСТІ

Об'єкт проектування: Коригування робочого проекту: «Газопостачання трьох 5-ти поверхових житлових будинків на 120 квартир по вул. Горішного в/м №1 в смт Клугіно-Башкіровка».

Замовник: Центральне територіальне управління капітального будівництва Міноборони України.

Проектувальник: ТОВ «ТЕХЕКС-ГАЗ».

Проектом передбачається:

— будівництво газопроводу високого тиску Р = 0,6 МПа від місця врізки в існуючий газопровід високого тиску Р = 0,6 МПа Ду100 до ГРП №10 до проектованого ШРП;

— будівництво газопроводу низького тиску до проектованих житлових будинків для потреб харчового приготування і гарячого водопостачання;

— будівництво кільцевого газопроводу низького тиску від проектованого вступного газопроводу н/д від ШРП з підключенням до існуючого газопровід низького тиску Ду = 70мм по вул. Горишного в с. Клугино-Башкирівка.

Проектом передбачені оптимальні проектні, екологічні та технологічні рішення.

Альтернативних рішень проектом не передбачається.

За характером розподілу всіх негативних факторів, визначено вплив забруднюючих речовин на атмосферне повітря.

Перелік джерел викидів забруднюючих речовин:

— на період експлуатації - 3 джерела (димоходи від газових колонок);

— на період будівництва 6 джерел (викиди від роботи автотранспорту — двигунів внутрішнього згоряння, переносного поста зварювання металів, зварювання поліетиленових труб, тощо.

Викиди в атмосферне повітря на момент експлуатації: оксиди азоту, оксид вуглецю, метан, діоксид вуглецю, оксид діазота.

Викиди в атмосферне повітря на момент виконання будівельно-монтажних робіт: оксиду вуглецю, діоксиду азоту, діоксиду сірки (сірчаний ангідрид), сажі, вуглеводнів С12-С19, бенз(а)пірену, оцтова кислота, ксилол, аерозоль фарби, тверді завислі частки, не ідентифіковані за складом.

Згідно проведених розрахунків, перевищень санітарних норм — немає, як в розрахункових точках (житлова забудова), так і по всьому розрахунковому прямокутнику. Викиди забруднюючих речовин — в межах норм.

Викиди забруднюючих речовин на момент будівельно-монтажних робіт нижче меж можливих для розрахунку, розрахунок розсіювання — недоцільний по всім речовинам. Викиди — в межах норм.

Максимальні приземні концентрації менше поля розрахунку (менше 0,1 ГДК), або рівні фонових значень, не змінюючи їх.

Ризик появи негативних ефектів розглядають як малий, коефіцієнт небезпеки (HQ) менше одиниці <1.

Шум — в межах норм.

Геологічне середовище:

Особливості геологічних умов, які сприяють інтенсивності зростання планованої діяльності на навколишнє середовище — відсутні.

Водне середовище:

Впливу на водне середовище — немає. Скиди стічних вод у водні об'єкти проектом не передбачаються. Заходи щодо запобігання негативного впливу на поверхневі і підземні води — не передбачаються.

Ґрунт:

Санітарний стан земельної ділянки задовільний. Для запобігання забруднення ґрунту відходи повинні збиратися в металевих контейнерах, зберігатися відповідно до класу небезпеки та своєчасно вилучатися з території.

Таким чином, санітарно-гігієнічне та епідеміологічне збереження ґрунтів забезпечується.

Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти.

Діяльність проектованого об'єкта не буде надавати негативного впливу на рослинний і тваринний світ, так викиди забруднюючих речовин від джерел незначні, стічні води не утворюються і не скидаються у водні об'єкти.

На місце існування, шляхи міграції тварин і птахів експлуатація об'єкта шкідливого впливу не матиме.

Участь громадськості: з матеріалами проекту ОВНС можна ознайомитися за адресою: 03049, м. Київ, Повітрофлотський пр-т, буд. 28-А, тел. (044) 502-30-09, 502-21-72; 61024, м. Харків, вул. Пушкінська, 61, НПО-5, з 930 до 1600.

Пропозиції та зауваження надсилати протягом 30 днів після опублікування Заяви про екологічні наслідки в адміністрацію Харківської обласної державної адміністрації за адресою: вулиця Сумська, 64, Харків, Харківська обл., 61000, тел. 700-53-07.

E-mail: site@oblrada-kharkiv.gov.ua.

✧ *Повідомлення* ᴿ

Будянська селищна рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади економіста Будянської селищної ради.

Претенденти на заміщення вакантної посади повинні:

— мати досвід роботи в органах місцевого самоврядування або на державній службі;

— мати вищу освіту за фахом;

— вільно володіти державною мовою;

— мати високий рівень володіння роботою на ПК (WORD, EXEL).

Прийом документів для участі в конкурсі здійснюється протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Детальну інформацію про умови конкурсу можна отримати у відділі кадрової роботи Будянської селищної ради (Харківська обл., Харківський р-н, сел. Буди, пров. Садовий, №1 тел.: 746-00-03).

• • •

Васищівська селищна рада Харківського району Харківської області інформує про проведення 3 січня 2018 року о 10.00 годині в приміщенні селищної ради конкурсу з визначення управителя багатоквартирних будинків.

Конкурсна документація приймається до 17.00 години 11 грудня 2018 року. Інформацію щодо участі в конкурсі можна отримати в Васищівській селищній раді. Контактний телефон: 749-16-51.

• • •

КП «Котлярівське ВУЖКГ» повідомляє своїх абонентів про намір підвищити тарифи на вивіз ТПВ.

✧ *Наші першодруки*

100 РОКІВ БОРОТЬБИ
УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ
1917-1921

ЛИСТОПАДОВИЙ ЧИН

До 100-річчя Листопадового чину, українського повстання у Львові, внаслідок якого проголошено Західноукраїнську Народну Республіку

У 1918 р. у Центрально-Східній Європі на четвертому році Першої світової війни в багатонаціональних імперіях — Російській, Німецькій та Австро-Угорській — складаються передумови до здійснення національно-демократичних революцій. Постають нові національні держави Центрально-Східної Європи: Українська Народна Республіка, Польща, Чехословаччина, Королівство сербів, хорватів і словенців, а також Західноукраїнська Народна Республіка (ЗУНР). ЗУНР відразу після проголошення поринула у горнило польсько-української боротьби за австро-угорський спадок.

Імператор Австро-Угорщини Карл I маніфестом від 16 жовтня 1918 р. закликав народи імперії створити власні державні утворення та увійти до оновленої Австро-Угорської монархії. Східна Галичина стає епіцентром боротьби між поляками та українцями за власну державність. 18 жовтня 1918 р. у Львові з представників українських парламентарів, духівництва та студентства утворюється Українська Національна Рада на чолі з Євгеном Петрушевичем, яка наступного дня оголошує про постання на теренах Східної Галичини, Північної Буковини та Закарпаття єдиної української держави. Українська Національна Рада була вищим органом влади ЗУНР. Згідно з законом від 15 листопада 1918 р., її склад поповнився делегатами з усіх повітів та великих міст. Вибори цих делегатів відбувалися з 22 по 26 листопада.

Однак ще 28 жовтня у Кракові утворюється один із центрів об'єднавчих процесів поляків — Польська ліквідаційна комісія, яку очолював Вінцентій Вітос. Поляки вважали терени Галичини невід'ємною складовою майбутньої Польської держави. Остаточно вирішити належність території мала сила зброї.

Завдяки рішучим діям сотника Українських січових стрільців Дмитра Вітовського, українські військові зуміли випередити поляків на два дні та успішно провести 1 листопада 1918 р. збройне повстання у Львові, більш відоме як Листопадовий чин або Листопадовий зрив, захопивши основні стратегічні об'єкти міста: ратушу, пошту, австрійські військові казарми, залізничні вокзали. Внаслідок цього українська влада проголошується в основних містах краю: Станіславі, Тернополі, Самборі, Стрию.

9 листопада 1918 р. Українська Національна Рада проголосила Західну Україну незалежною державою — Західноукраїнську Народну Республіку. В екстремальних умовах було вироблено Тимчасовий основний закон ЗУНР, що був ухвалений 13 листопада 1918 р. Він передбачав наявність всіх необхідних атрибутів державності: кордони, назву, принципи народного суверенітету, символіку.

Площа ЗУНР становила близько 70 тис. кв. км, населення — 6,2 млн осіб. За кількістю населення ЗУНР перевищувала Швецію, Норвегію, Данію, Голландію. 71% з них становили українці, 14% — поляки, 13% — євреї, 2% — представники інших народів. Більшість населення проживала в селах та було зайняте сільським господарством.

4 січня 1919 р. була створена Президія УНРади у складі Президента (голови ради) і чотирьох його заступників. На цьому ж засіданні було створено ще один державний орган ЗУНР — Виділ Української Ради у складі Президента та дев'яти членів, на який покладалися функції колегіального глави держави.

Процес формування вищих органів влади та управління на західноукраїнських землях був подібний до аналогічних процесів в Наддніпрянській Україні, щоправда, ті розпочалися роком раніше. Законодавчим органом ЗУНР, аналогом Української Центральної Ради, була Українська Національна Рада, тимчасовий законодавчий орган, до моменту скликання Сейму. 13 квітня 1919 р. ухвалений закон «Про вибори до Сейму». Однопалатний Сейм мав обиратися громадянами на основі загального, рівного, прямого виборчого права при таємному голосуванні. Активне виборче право надавалось всім громадянам, встановлювався лише віковий ценз: для активного виборчого права — 20 років, для пасивного — 28 років. Сейм мав складатися з 226 депутатів-послів, з яких 160 становили українці, 33 — поляки, 27 — євреї, 6 — німці. Національним меншинам гарантувалося пропорційне представництво в парламенті. Територію країни було поділено на 18 виборчих округів, але провести вибори до Сейму так і не вдалося.

Уряд ЗУНР — Державний секретаріат був створений 9 листопада 1918 р. Очолив його громадський і політичний діяч, адвокат Кость Левицький. На відміну від Української Народної Республіки та Української Держави гетьмана Павла Скоропадського, керівництво ЗУНР величезну увагу приділяло формуванню місцевих органів влади та управління. Відповідно були ухвалені низка нормативних актів, на основі яких мала будуватись місцева влада та управління.

До проведення судової реформи діяла попередня судова система. У лютому 1919 р. ухвалено низку законів, спрямованих на удосконалення судових органів. ЗУНР поділено на 12 судових округів і 130 судових повітів, у кожному з яких обирали окружні та повітові суди. Судочинство переведено на українську мову.

Система державної жандармерії дістала нормативне закріплення в законі від 15 лютого 1919 р. Крім жандармерії, на місцях функції з охорони громадського порядку виконувала народна міліція, яка формувалася на громадських засадах шляхом виборів.

Старшини 2-го Корпусу Української галицької армії. Стрий. 1919 рік

Президент ЗУНР Євген Петрушевич із членами уряду на еміграції у Відні. 1920 рік

Президент ЗУНР Євген Петрушевич із начальним вождем генералом Мироном Тарнавським в штабі II корпусу. Бердичів. Жовтень 1919 року

Особливістю законодавчої діяльності ЗУНР була її соціальна спрямованість. Серед найважливіших конституційних актів: Закон про шкільництво від 13 лютого 1919 р., що визначав державний статус шкіл на західноукраїнських землях, Закон про державну мову від 15 лютого 1919 р., Закон про громадянство від 8 квітня 1919 р. За Законом про земельну реформу від 14 квітня 1919 р. створювався єдиний земельний фонд ЗУНР.

Відразу після Листопадового зриву 1 листопада 1918 р. у Львові розпочалося польське повстання, зав'язалися бої. Поляки організовують власні військові сили у Львові, якими командував Чеслав Мончинський. З українського боку виступило 1400 військових, з польського — 1100 солдатів і цивільного населення, переважно молоді. Місто поділилося на українську частину (схід і середмістя) та польську (захід і південний захід). Також піднялися заколоти проти влади ЗУНР у Самборі, Дрогобичі, Перемишлі. Однак, українські частини швидко їх ліквідували.

Поступово протистояння між поляками та українцями в столиці Східної Галичини переростає у повноцінну польсько-українську війну. Першу, але не останню в історії XX століття. Спочатку можливості поляків були обмежені, тож воєнні дії тривали із перемінним успіхом. Однак 11 листопада українці втратили Перемишль — залізничний вузол, використаний поляками як плацдарм для наступу на Львів, постачання озброєння, боєприпасів та продовольства. Відтак чисельність польських загонів почала зростати. 21 листопада полякам вдалося встановити контроль над містом та іншими адміністративними центрами Східної Галичини.

Столицю ЗУНР було перенесено до Золочева, потім — Тернополя, а в січні 1919-го — у Станіслав. До кінця 1918 року польські війська зайняли 10 із 59 повітів ЗУНР і продовжували наступ.

У цих умовах на перший план виступило завдання формування збройних сил ЗУНР, здатних протистояти польській агресії. Ще 13 листопада 1918 року ухвалено Закон про організацію війська та оголошено часткову мобілізацію. Уряд приступив до створення Галицької армії (після 6 листопада 1919 року — Українська галицька армія). Її основа — військові частини, що брали участь у Листопадовому зриві, та два бойові курені Легіону УСС, які прибули з Буковини. До них долучалися робітники, студенти, підрозділи, сформовані повітовими командами. Для оперативного управління створено Начальну команду Галицької армії. Рядовий склад УГА здебільшого становили досвідчені солдати, які пройшли фронтовими дорогами Першої світової війни. Українських старшин бракувало, особливо на вищих штабних посадах. Тому до УГА приймали офіцерів-австрійців, офіцерів-українців колишньої царської армії. Зброя була переважно з австрійських арсеналів, згодом — і російського виробництва. Згідно з приблизними оцінками, загальна чисельність УГА на 18 листопада 1918 р. становила близько 50 тисяч осіб, у тому числі до 25 тисяч багнетів та шабель при 40 гарматах. У січні 1919-го армія ЗУНР нараховувала вже 70 тисяч осіб та 60 гармат, а влітку того ж року — до 100 тисяч, які мали на озброєнні 160 гармат, 550 кулеметів, 20 літаків.

Розуміючи, що сили дуже нерівні, й поодинці вистояти не вдасться, уряд ЗУНР направив делегацію до Наддніпрянської України для переговорів про взаємодопомогу. Перемовини завершили підписанням 1 грудня 1918-го у Фастові Передвступного договору між УНР і ЗУНР. Урочисте проголошення об'єднання двох частин України — УНР і ЗУНР відбулося 22 січня 1919 р. на Софійському майдані в Києві. Цього ж дня був підписаний Універсал Директорії Української Народної Республіки про об'єднання УНР і ЗУНР в «одноцільну суверенну народну республіку» (більш відомий як Акт Злуки), наступного дня Універсал Директорії був одноголосно ратифікований Трудовим конгресом УНР. Планувалося скликати парламент об'єднаної України (Установчі збори). До часу його скликання ЗУНР мала офіційно називатися Західною областю Української Народної Республіки, зберігала автономію, власні органи державної влади, збройні сили, законодавство тощо. Де-факто ЗУНР продовжувала існувати як окреме державне утворення.

Національне питання в західноукраїнських землях набуло першочергової ваги. Збереження конституційних традицій і організованості часів Австро-Угорщини сприяли тому, що в ЗУНР панував відносний порядок та стабільність. Однак для перемоги українському національно-визвольному рухові не вистачало сил, адже він спирався лише на 3,5-4 млн галицьких українців. Боротьба західних українців з поляками виявилася тривалою і відбувалася з перемінним успіхом. Одначе політична та військова підтримка Польщі з боку країн Антанти вплинула на перебіг збройної боротьби. Надії ЗУНР на допомогу зі Сходу та з боку Антанти виявилися марними. Навіть об'єднавши у липні 1919 р. свої збройні сили з військами Директорії УНР, Галицька армія не змогла протистояти активному натиску поляків і зазнала поразки. 14 березня 1923 р. Рада амбасадорів (послів) Антанти ухвалила рішення про передання української частини Галичини під владу Польської держави на правах автономії, закріпивши окупацію західноукраїнських земель Другою Річчю Посполитою.

Матеріал отримано зі Львова, від наших колег-журналістів

✧ *Надбання нації*

ЯСКРАВА ПАЛІТРА ВСЕСВІТУ

До 100-річчя випуску перших поштових марок України

У 2018 році Україна святкує 100-річчя випуску перших поштових марок України. Цікавою була історія їх виникнення.

Дослідники філателії відзначають кілька ранніх проектів створення поштової марки. Цю ідею висували і шведський лейтенант К. Треффенберг, і словенський чиновник Л. Кошір, і англійський видавець Д. Чалмерс та інші.

Запровадження наклеюваної поштової марки пов'язують з ім'ям англійського поштмейстера Роуленда Хілла, — автора ескізу першої у світі поштової марки, яка увійшла в обіг 6 травня 1840 р. в Англії.

В історії філателії перша марка відома під назвою «чорний пенні», оскільки вона мала номінал саме в 1 пенні і була надрукована чорною фарбою. Також на марці був водяний знак у вигляді малої корони та портрет королеви Великої Британії Вікторії.

Перейнявши почин Англії, почали випускати поштові марки й інші країни.

В Україні поштові марки вперше з'явилися в 1918 році, в часи Української народної республіки. Творцями сюжетів поштових мініатюр були видатні графіки Георгій Нарбут і Антін Середа. На підставі закону Центральної Ради від 18 квітня 1918 року, замість зниклих з обігу розмінних монет були випущені марки-гроші з номіналом від 10 до 50 шагів. Першу серію, названу «шагівковою», друкували на тонкому картоні з написом на звороті «Ходять нарівні з дзвінкою монетою».

Після УНР — більше 70 років — Україна жила без власних марок (хоча ще 1947 р. УРСР стала членом Всесвітнього поштового союзу). Лише з 1992 р. в країні почали друкуватися власні марки незалежної держави.

Цікава історія виготовлення поштових марок. Спочатку вони друкувалися на дуже недосконалих машинах, іноді — навіть вручну. Використовувалась при цьому техніка гравюри — спосіб розмножування малюнка за допомогою друкарської форми з дерева, металу, пластмаси, лінолеуму тощо.

У наш час поштові марки друкуються на високоякісному папері фарбами з високим балом світло- та водостійкості. Зворотний бік марок гумують (проклеюють), а для того щоб полегшити відокремлення марок від аркуша та одну від одної, аркуш перфорують (проколюють). Перші марки не перфорувалися, їх відрізали ножицями. Перфорувальну машину винайшов працівник Дублінського поштамту Генрі Аргер.

Одразу після появи поштової марки з'явились і поціновувачі, які зрозуміли не лише її безпосереднє практичне значення, а й художню цінність як твору прикладної графіки малих форм. Так поштова марка стала предметом колекціонування, а людей, які почали збирати знаки поштової оплати, з середини 60-х років XIX ст. стали називати філателістами.

У 1926 р. було створено Міжнародну федерацію філателії. В Україні існує Асоціація філателістів України та випускається он-лайн журнал «Філателія України».

З нагоди 100-річчя випуску перших поштових марок України, ПАТ «Укрпошта», запланувала проведення XVI Національної філателістичної виставки з міжнародною участю «Укрфілекспо 2018».

У рамках проведення виставки, яка проходила в м. Києві, в «Українському домі», 9-14 жовтня 2018 року, відбулись презентації та урочисті церемонії погашення нових знаків поштової оплати.

Як виготовляються поштові марки?

Історія сучасних українських марок розпочалася 1 березня 1992 року. З 1994 року українські поштові марки виготовляються на ДП «Поліграфічний комбінат «Україна» з виготовлення цінних паперів».

Марки друкують на машинах німецького концерну KBA, яких на комбінаті — дві. Техніка відносно нова (2005 та 2008 рр.), продуктивність — до 9 тис. аркушів на годину (!) або 720 тис. одиниць стандартних марок. Обслуговують машину друкар, помічник друкаря і приймальник.

Папір для марок замовляють в Англії. З одного боку — клей, з іншого — «крейдований папір». Використовуються різні ступені захисту: ультрафіолет, мікротекст тощо.

Собівартість виробництва марок залежить від тиражу, складності виконання, перфорації, захисту тощо.

Після друку аркуші відправляють у відділ перфорації. Неправильна перфорація на марці вважається браком.

Після перфорації марки розрізають і передають на контроль, кожен лист вручну оглядається на наявність дефектів (щоб оглянути стопку з 500 аркушів потрібно близько 15 хв.). Після перевірки на кожній пачці контролер ставить свій підпис і печатку.

Завершальний етап: марки перераховують, упаковують і відправляють в експедицію готової продукції, звідки їх забирає Укрпошта.

Якими бувають марки?

Марки — це поштові гроші. Вони бувають двох видів: стандартні, які випускаються багатомільйонними тиражами і використовуються для оплати письмової кореспонденції, та художні, які є предметом колекціонування. Останні також виконують функцію платіжного засобу, але мають різні форми, розміри і художнє оформлення. На цьому ринку між поштовими адміністраціями різних країн існує конкуренція, яка особливо відчувається під час проведення філателістичних конкурсів. До речі, Укрпошта неодноразово здобувала призові місця на таких конкурсах.

Поштові марки може випускати тільки Укрпошта?

Укрпошта — єдине підприємство на території України, яке має виняткове право на видання та введення в обіг поштових марок, маркованих конвертів і карток (знаків поштової оплати). Це регламентовано Законом України «Про поштовий зв'язок».

Хто вирішує, які марки випускати?

Такі функції покладені на Редакційно-художню раду з питань видання поштових марок, маркованих конвертів і карток в Україні. До складу Ради входять художники, історики, представники музеїв, Інституту національної пам'яті, філателісти, представники ПК «Україна» і Укрпошта. Тематичний план з випуску поштових марок готується завчасно, у першому кварталі 2018 року вже сформований план на 2019 рік.

Як формується план?

Тематичні плани випуску поштових марок формуються на основі пропозицій, які надходять в Укрпошту від приватних осіб, міністерств, підприємств, органів державної і місцевої влад, музеїв, інститутів, бібліотек тощо. У середньому розглядається 100-150 пропозицій. Всі пропозиції, що надійшли, аналізуються за кількома критеріями: масштабність події, чи відповідає пропозиція вимогам Положення про знаки поштової оплати, чи випускалася поштова продукція на аналогічну тему у попередні роки…

Річний план випуску марок в середньому містить близько 50 сюжетів, які повинні відображати різні сфери життя країни: і культуру, і спорт, і туризм, і промисловість, і історію, і, звичайно, дитячу тематику. Вартість марок повинна бути такою, щоб для українського філателіста сума річного комплекту марок була доступною. Це є одним з головних законів розвитку філателії в будь-якій країні. Наразі вартість річного комплекту варіюється в межах 500 грн.

Протягом року план може зазнавати невеликих змін, адже деякі події Укрпошта не залишає без уваги (наприклад, перемоги наших біатлоністок або шахісток на міжнародних змаганнях).

Скільки марок випускається на рік?

У 2017 році введено в обіг 53 сюжети художніх поштових марок і блоків та 105 сюжетів конвертів і листівок.

Оскільки є люди, які бажають мати поштову марку із власним зображенням або логотипом компанії, Укрпошта пропонує ексклюзивний продукт — «Власна марка». Такі марки одночасно є і оригінальним подарунком, і можуть бути використані для оплати письмової кореспонденції. Наприклад, Гарік Корогодський, випускаючи книгу «Як витратити мільйон, якого немає», замовив лімітовану партію спеціальних марок для листівок, що були вкладені в середину книги.

Що таке поштові марки з літерними номіналами?

Використовуючи досвід інших країн, був випущений новий випуск стандартних поштових марок з літерними номіналами. Це дозволило, в першу чергу, зменшити необхідну для наклеювання кількість марок на конверті (відтепер нема потреби клеїти на міжнародні листи величезну їх кількість). Також це сприяло оптимізації витрат підприємства на виготовлення марок та трудовитрат (як клієнтів, так і операторів) на їх наклеювання.

На фото: *Перші українські марки*

✧ *Через призму фотооб'єктива*

Вокзали світу — це живі організми…

За сприяння Будинку Нюрнберга, у харківській Муніципальній галереї протягом листопада демонструється оригінальна фотовиставка німецького фотодизайнера Крістіана Хьона «ONE STATION. ПОЕЗІЯ ВОКЗАЛІВ».

Багато років Крістіан Хьон у своїх роботах займається темою урбаністики. Його фотографії частіше за все демонструються у великому форматі з акриловим склом як лайтбокси в громадських установах та галереях багатьох країн Європи. До Харкова Крістіан привіз близько 20 своїх найвдаліших робіт. Обмежені площі харківської галереї не дають можливості продемонструвати кількаметрові банери з його авторськими світлинами. Тому для Харківської презентації потрібно було суттєво зменшити розміри великих фото для виставки «Поезія вокзалів».

Небагатьом місцям притаманні драматичний потенціал і чарівність вокзалів: люди зустрічаються і розстаються, переживають біль прощань і радість побачень. Тут вирішуються долі, змінюють напрямок життєві шляхи. Тож немає нічого дивного в тому, що письменники всіх епох і культурних кіл обирали вокзали як драматичні сцени для своїх художніх творів.

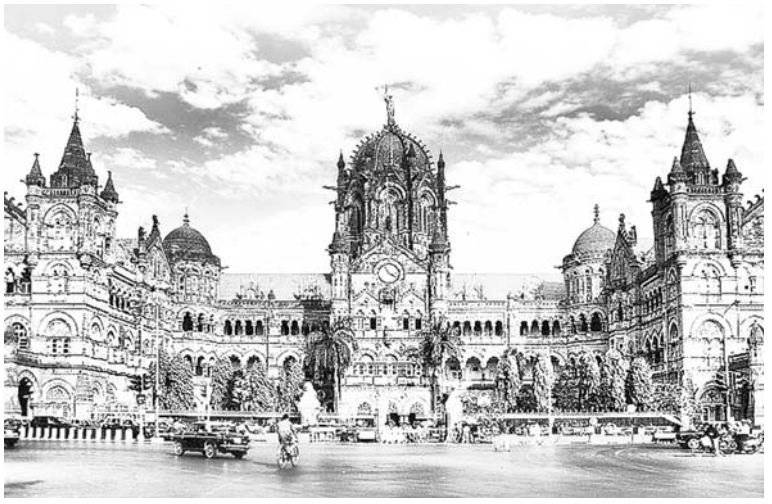

Вокзал в місті Мумбаї

Нюрнбергський фотограф Крістіан Хьон вирушив у подорож світом, щоб у художній формі задокументувати місця подій цих емоційних літературних моментів. У своїх великоформатних фотографіях він стирає межу між реальністю і поезією, створюючи сюрреалістичні світлини будівель вокзалів у різну пору доби, а також дозволяє глядачам приєднатися до його пошуку бурхливих літературних творів Хемінгуея, Агати Крісті, Пуаро, Луї Арагона, Селінджера, Льва Толстого та інших великих письменників.

Роботи фотохудожника доповнюються цитатами і фрагментами з епічної та ліричної поезії, в якій йдеться про долі, почуття та зміни, пов'язані з вокзалами п'яти континентів.

«Гранд-Централ-Стейшн» у Нью-Йорку

Для нас, харків'ян, це ще й чудова можливість помандрувати «заочно» й уважно роздивитися чудову архітектуру найкращих вокзальних споруд світу.

Наприклад, головний вокзал індійського мегаполісу Мумбаї — єдиний у світі, занесений до списку культурної спадщини ЮНЕСКО. Це не просто функціональна споруда, а справжній витвір мистецтва. Крім того, щодня цим вокзалом користуються близько 3 мільйонів пасажирів.

Вражає також фотографія «Гранд-Централ-Стейшен» у Нью-Йорку, який вважається найбільшим вокзалом у світі.

Надзвичайні емоції викликають грандіозні споруди вокзалів у Парижі, Лондоні, Мілані.

Старовинний вокзал у Мілані

Цікаво побачити оригінальну світлину величезних вокзалів у Токіо, Пекіні, Кейптауні, а на противагу їм — невеличкі станції в пустелі Австралії, савані Нігерії чи гірському масиві в Австрії.

Словом, виставка в Муніципальній галереї доводить, що вокзали також мають свою неповторну красу й внутрішню поезію.

Василь ЧИГРИН

✧ *Спеціальний репортаж*

МОЯ ЗЕМЛЯ З РАХМАННОЮ ЖУРБОЮ…

Читачі і гості Центральної міської бібліотеки ім. В. Г. Бєлінського із задоволенням відвідують культурологічні заходи, які проводять в теплій атмосфері її співпрацівники. Це антураж і нашої літстудії «Ніва», де ми проводимо літературно-музичні вечори. 8 листопада бібліотека приймала гостей з Тернополя з презентацією унікального проекту «Під зорею Пінзеля. Барокове мистецтво і строї епохи» на сході України», який виграв 2 гранти у конкурсі індивідуальних національних проектів від Українського культурного фонду у 2018 році. Презентація почалася з м. Суми, пройшла у Харкові і пройде в м. Рубіжне Луганської області і в містах Добропілля, Дружківка, Курахове, Маріуполь Донецької області.

На презентацію прийшли читачі бібліотеки, краєзнавці, поети, майстрині, викладачі, люди похилого віку. Вони відразу потопали в аурі краси. З цікавістю відвідувачі роздивлялись експонати виставки, фотографувалися біля них, брали на згадку буклети із запрошенням у турпоїздки по західній Україні.

Інтер'єр затишної читальної зали зі стелажами книг, із журнальними столиками з періодикою був перетворений на дводенну вражаючу виставку двох жанрів: класичне барокове мистецтво кінця XVIII – початку XIX ст., представлене творчістю видатного європейського скульптора Іоанна Георга Пінзеля, та традиційне народне мистецтво, представлене автентичними стріями та ужитковими речами українців кінця XIX – початку XX ст., ляльки-мотанки регіонів України з приватної колекції етногалереї «Спадок» родини Демкур. Ці два жанри були логічним доповненням одне одного, бо сучасники Пінзеля, яких він відтворив у своїх персонажах, ходили в тотожних автентичних стріях.

Кілька років тому харків'яни спостерігали (за матеріалами масмедіа) за підготовкою і проведенням виставки творів Пінзеля у Луврі, бачили фото і відео його скульптур. А на сьогоднішній виставці банери скульптур у натуральну величину створили ефект їх присутності, і рефлексія була сильніша. Пінзель майстерно втілив багатство почуттів людини, багатство сюжетів з її повсякденного і урочистого життя, її духовність. Міміка і пластика скульптур надзвичайно експресивна. Зрозуміло, чому мистецтвознавці назвали його галицьким Мікеланджело, а твори — натхненними.

Відомостей про його життя (~ 1707 чи ~ 1720 — 16.9.1761 чи 24.10.1762) залишилось обмаль. Він уродженець Бучацького району Тернопільської області, брав шлюб у місцевій церкві, яку сам оздобив, там хрестив двох дітей, помер молодим, у віці близько 35 років, ймовірно внаслідок нещасного випадку. Оригінали його творів зберігаються в музеях Івано-Франківської, Тернопільської та Львівської областей.

Гостей тепло привітала директор бібліотеки Світлана Іванівна Передерій і передала слово керівнику проекту Наталі Волощук, яка представила команду координаторів. Слово взяв керівник БО «Благодійного фонду родини Демкур», меценат і колекціонер Тарас Демкура. Він розповів історію проекту. Цей проект виник не на пустому місці. Звісно, дерево липа, з яким працював Пінзель, нестійкий матеріал, вже минуло майже три сторіччя і треба було терміново рятувати високомистецькі твори. Охороною творчої спадщини Іоанна Пінзеля заходився займатися академік Борис Возницький. Було вкладено багато сил, коштів. Коли його мрія відкрити світові ім'я талановитого львів'янина майже здійснилася (з Лувру прибули мистецтвознавці і запросили твори Пінзеля на виставку), він, на жаль, загинув в автокатастрофі. При підготовці до експонування в 2012 р. у Луврі унікальних творів сакрального мистецтва Пінзеля були проведені висококваліфіковані художниками-реставраторами, провідними науковцями Львівської національної галереї мистецтв ім. Б. Г. Возницького та Національного науково-дослідного реставраційного центру України Міністерства культури України комплексні дослідження та консерваційно-реставраційні заходи.

Тарас продемонстрував документальний фільм «Тайна Пінзеля. Від Бучачу до Лувру» з довжелезними чергами на виставку Пінзеля в Луврі. До речі, фільм виставлений в ю-тубі. Доповів, що після Лувру понад 100 мистецьких альбомів залишилися у бібліотеках та архівах музею в Українському культурному центрі в Парижі та під час міжнародного туру-презентації першого видання мистецького альбому Віри Стецько «Тайна Пінзеля», створення та демонстрування вищезгаданого фільму. Більше 800 альбомів було роздано освітянським бібліотекам в Україні. Проведено 40 презентацій в Німеччині, Аргентині, Бразилії, Польщі, Чехії, Португалії, країнах Бенілюксу тощо. Друге видання цього альбому відбулося в Палаці Потоцьких національної галереї ім. Б. Возницького, яке супроводжувалося презентацією авторської колекції одягу «прет-а-порте» Артстудії Івони Лобан «Пінзель. Львів. Бароко», виставкою сучасних митців Львівської і Тернопільської області на Пінзлеєву тематику. Двічі (у Львові та Києві) робили презентацію проекту на X Світовому конгресі українців (СКУ) у 2017 році, на якій гості впізнавали орнаменти рідного села на сорочках, які свято берегли їх родичі старшого покоління. А також

Тарас підкреслив, що концепція їх проекту, по-перше: подання через класичне та ужиткове мистецтво іміджу України як сучасної, європейської, висококультурної країни, яка, незважаючи на зовнішню політичну обстановку на сході країні, може на належному рівні брати участь у світовому культурному житті. По-друге: забезпечення співпраці та налагодження культурного діалогу між регіонами України. А також: популяризація місцевого традиційного українського автентичного строю; виявлення і підтримка сучасних народних майстрів і умільців; залучення дітей і молоді; адаптація автентичних зразків у сучасному середовищі; для розвитку туризму використовування місцевого історико-краєзнавчого матеріалу. Такі проекти підтримує Український культурний фонд.

Не менш цікавою був виступ координатора проекту Тетяни Фарини. Вона змістовно розповіла про особливості представленої приватної колекції традиційного строю українців. Зокрема зробила акцент на вишитих сорочках із Борщева Тернопільської області: крій, композицію орнаменту (більш густіший на рукавах у жінок), на шви і техніки (їх біля 50), тканини (конопляне полотно), нитках (вовна). Орнамент борщівської сорочки містить обереги, які відтворюють фрагменти трипільської культури. Ясна річ, не всі люди, але харківські майстри, звісно, чули легенду відносно їх темного кольору. Під час турецької та татарської навали загинули майже усі чоловіки, тоді жінки в знак жалоби дали обітницю 7 поколінь вишивати тільки чорними нитками.

А за другою версією, тут розводили овець чорної породи, з якої сучили нитки, що не потребували фарбування. За третьою: чорний колір — це колір ріллі, чорнозему. Врожаї залежали від некерованих стихій, від яких наші предки захищались оберегами. Тож невипадково у Василя Стуса звучить: «Моя земля з рахманною журбою…» Життя йшло далі, і майстрині почали оживляти вишиванки вкрапленням кольорових ниток у квіточках — символах нового життя, в сучасності прикрашати пайєтками, січкою…

Цього року одинадцятий раз поспіль на Тернопільщині відбувся фестиваль «Борщівська вишиванка» з райдугою кольорів, феєрією музики, пісень, танців. Громадськість західного Поділля пропонує борщівську вишиванку для внесення в реєстр нематеріальної спадщини ЮНЕСКО.

Завершила Тетяна свою доповідь повідомленням про ексклюзивне подарункове видання Ярини Вінницької «Скриня. Речі Сили» зі спецефектами: витинання, тиснення золотом, друк на прозорій та напівпрозорій основі, ефекти об'ємності. Для більшої наочності Тетяна і Тарас використали мультимедійні засоби.

Декілька років тому у прес-центрі «Майдан Свободи» проходив круглий стіл із провідними майстрами народного мистецтва, мистецтвознавцями щодо проблем розвитку і збереження традицій. Мій сусід у перерві виказав думку, що він не згоден, що автентична українська вишивка збереглась в основному в Карпатах, у автохтонного населення, бо територія була і під владою Австро-Угорщини, і під Польщею, Румунією, національні культури асимілювалися, нівеліювалися. На презентації же повідомили, що у печерах Карпат (приміром, Вертеба) збереглися на кераміці елементи трипільської культури, які були священними для автохтонів, які і перейшли в орнаменти ужиткових речей, і вони дійсно архаїчні.

Цікавою була доповідь працівника харківського історичного музею ім. М. Сумцова, яка продемонструвала слобожанські рушники. Відзначила їх особливості, що деякі речі були вишиті переселенцями: рушники із сюжетними композиціями, татарська вишивка на хустині тощо.

Vip-гостею на презентації була харківська дослідниця орнаменту, майстриня-вишивальщиця (інженер за фахом) Тетяна Чорна, яка показала свою колекцію сорочок. Вона поділилась, що раніше вишивала виключно картини, а наразі тільки сорочки, для охочих проводить майстер-класи. Захопилася вишивкою сорочок тоді, коли, спілкуючись зі своєю старенькою бабусею, спробувала випросити її три сорочки, вишиті для себе на смерть місцевими візерунками — квіточками (як по мене, то це явно берегиньки). Але старенька пручалася. Тетяна питала: «Навіщо тобі три?.. Я тобі вишию з синтетики — вічні…». Тетяна примітила, що на одному кінці села вишивали мотиви «квіточки», на іншому — «гілочки». І в Золочеві на Слобожанщині у вишивці присутні мотиви Західного Поділля, що не випадково, якщо вважати, що там були переселенці саме з цього міста.

Брендом для Харкова і області є сковородинівська тематика, мистецькі твори, які відтворюють життя і творчість видатного філософа-мандрівника Григорія Сковороди, до 300-річчя якого готується світ під егідою ЮНЕСКО. Національний меморіальний музей Г. Сковороди у Сковородинівці проводить щорічний фолькфестиваль «Сьогодні Купала, а завтра Івана», який супроводжується виставками-продажами робіт народних майстрів. Районна рада селища Бабаї у мальовничій місцевості з Чорним озером, з білими лебедями, грушевою галявиною «Панські штани», з джерелом Сковороди, проводить щорічний етнофестиваль «Сад пісень Сковороди». Харків'яни також традиційно беруть участь в урочистій ході у вишиванках під час свят. Цього року вони долучилися до Параду вишиванок, який пройшов центральною вулицею Сумською до Харківського національного театру опери та балету.

На завершення Тарас Демкура подякував усім за гостинність і вручив Подяки БО «Благодійний фонд родини Демкур» за співпрацю з розгортання виставки і організацію заходу директору бібліотеки Світлані Передерій, співпрацівникам бібліотеки Олені Адайкіній і Юлії Юдиній, майстрині Тетяні Чорній. Читач бібліотеки Любов Миколаївна Орленко від імені усіх глядачів щиро подякувала організаторам презентації за те, що привезли мистецтво Заходу України, зокрема західного Поділля, за пізнавальні і цікаві доповіді, які наблизили до нас красу рідного краю, рідної культури, і побажала успіхів в продовженні їх праці, а також бібліотеці. Глядачі дякували координаторам, окрему дяку вони висловили бібліотеці за запрошення.

Тетяна КОСТОВА,
наш позаштатний кореспондент

✧ *До відома* [R]

20181031843

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності)

ОГОЛОШЕННЯ
про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля

Повідомляємо про початок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, зазначеної у пункті 1 цього оголошення, з метою виявлення, збирання та врахування зауважень і пропозицій громадськості до планованої діяльності.

1. Планована діяльність:

Планована діяльність, її характеристика.

Спорудження пошукових свердловин №№ 32, 33, 34 Краснокутського ГКР та розвідувальних свердловин № 31, 36, 37 Краснокутського ГКР на газ і конденсат, підземні споруди. Підключення свердловин до установок підготовки вуглеводневої сировини.

Глибина свердловин – максимальна 5920 м; спосіб буріння – роторний, турбінний; передбачається кріплення ствола свердловин високогерметичними обсадними трубами.

Підключення свердловин на відстань до 10 000 м до установок підготовки вуглеводневої сировини.

Очікувані об'єми видобутку природного газу становлять від 15 тис.м3/добу до 70 тис.м^3/добу з кожної свердловини. Підключення свердловин включає обв'язку усть свердловин та прокладання газопроводів-шлейфів.

Технічна альтернатива 1. Планована діяльність здійснюється за допомогою бурових верстатів з дизельним приводом.

Технічна альтернатива 2. Виконання планованої діяльності може відбуватися за допомогою бурових верстатів з електричним приводом, але в зв'язку з значною віддаленістю об'єктів проектування від електромережі необхідної потужності, використання бурових верстатів з електричним приводом обмежене.

2. Суб'єкт господарювання:

Акціонерне товариство «Укргазвидобування» філія газопромислове управління «Полтавагазвидобування», код за ЄДРПОУ 00153100.

Адреса: 36008, вул. Європейська, 173, м. Полтава, Полтавська область, тел. (0532) 515-249.

3. Уповноважений орган, який забезпечує проведення громадського обговорення:

Міністерство екології та природних ресурсів України, за адресою: 03035 м. Київ, вул. Василя Липківського, 35, тел. +38(044) 206-31-29, е- mail: m.shimkus@menr.gov.ua.

Контактна особа: Начальник відділу оцінки впливу на довкілля Мінприроди України – Шимкус М.О.

4. Процедура прийняття рішення про провадження планованої діяльності та орган, який розглядатиме результати оцінки впливу на довкілля:

Рішенням про провадження планованої діяльності буде висновок з оцінки впливу на довкілля про допустимість провадження планованої діяльності, що надається Міністерством екології та природних ресурсів України.

5. Строки, тривалість та порядок громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля, включаючи інформацію про час і місце усіх запланованих громадських слухань:

Тривалість громадського обговорення становить 25 робочих днів (не менше 25, але не більше 35 робочих днів) з моменту офіційного опублікування цього оголошення (зазначається у назві оголошення) та надання громадськості доступу до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації, визначеної суб'єктом господарювання, що передається для видачі висновку з оцінки впливу на довкілля.

Протягом усього строку громадського обговорення громадськість має право подавати будь-які зауваження або пропозиції, які, на її думку, стосуються планованої діяльності, без необхідності їх обґрунтування. Зауваження та пропозиції можуть подаватися в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) та усно під час громадських слухань із внесенням до протоколу громадських слухань. Пропозиції, надані після встановленого строку, не розглядаються.

Громадські слухання (перші) відбудуться:

В актовому залі Коломацької районної державної адміністрації о 10^{00} год. 21 грудня 2018 року, за адресою: 63101, Харківська область Коломацький район смт.Коломак, вул. Гетьмана Івана Мазепи, 4, тел. (05766) 5-61-08.

6. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, що забезпечує доступ до звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої доступної інформації щодо планованої діяльності:

Міністерство екології та природних ресурсів України, за адресою: 03035 м. Київ, вул. Василя Липківського, 35, тел. +38(044) 206-31-29, е- mail: m.shimkus@menr.gov.ua.

Контактна особа: Начальник відділу оцінки впливу на довкілля Мінприроди України – Шимкус М.О.

7. Уповноважений центральний орган або уповноважений територіальний орган, до якого надаються зауваження і пропозиції, та строки надання зауважень і пропозицій:

Міністерство екології та природних ресурсів України, за адресою: 03035 м. Київ, вул. Василя Липківського, 35, тел. +38(044) 206-31-29, е- mail: m.shimkus@menr.gov.ua.

Контактна особа: Начальник відділу оцінки впливу на довкілля Мінприроди України – Шимкус М.О.

Зауваження і пропозиції приймаються протягом усього строку громадського обговорення, зазначеного в абзаці другому пункту 5 цього оголошення.

8. Наявна екологічна інформація щодо планованої діяльності

Звіт з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності на 212 аркушах.

9. Місце (місця) розміщення звіту з оцінки впливу на довкілля та іншої додаткової інформації (відмінне від приміщення, зазначеного у пункті 6 цього оголошення), а також час, з якого громадськість може ознайомитися з ними:

36008, вул. Європейська, 173, м. Полтава, Полтавська область, тел. (0532) 515-249, АТ «Укргазвидобування» філія ГПУ «Полтавагазвидобування» – з 30.11.2018р.

63100, вул. Корольова, 10, смт. Коломак Коломацький район Харківська область, тел. (05766) 5-61-60, Коломацька районна рада – з 30.11.2018р.

63130, вул. Першотравнева, 2, с. Покровка Коломацький район Харківська область, тел. (05766) 5-21-48, Покровська сільська рада – з 30.11.2018р.

63131, вул. Миру, 27, с. Шелестове Коломацький район Харківська область, тел. (05766) 5-37-61, Шелестівська сільська рада – з 30.11.2018р.

РОЗШИРТЕ СВІЙ СВІТОГЛЯД!

3 грудня 2018 року

у Харківській районній філії Харківського обласного центру зайнятості

за адресою: м.Харків, вул.Святодухівська, 5

відбудеться захід для осіб з особливими потребами

«КРОК ДОВІРИ»

за участю представників:

- ✓*Благодійного фонду «Карітас Харків»*
- ✓*Харківської міської громадської організації інвалідів «Креавіта»*
- ✓*Роботодавців, які мають вільні місця для працевлаштування людей з особливими потребами*

До участі запрошуємо всіх бажаючих!
Додаткова інформація та попередня реєстрація за телефоном: **732-44-08**

✧ *Повідомлення* [R]

Інформація для отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря Приватної промислово-торговельної фірми «ЮСІ»

ППТФ «ЮСІ», що розташована за адресою: 62489, Харківська область, Харківський район, смт. Безлюдівка, вул. Романа Левицького, б. 62-а, займається виробництвом косметичних та миючих засобів.

На території підприємства знаходяться наступні джерела викидів: термоформовочні автомати СТА-150У-2од., машина термоформовочна МПФ-2-2од., мініпіч-МПК-5, термотунель TS-450, лінія виготовлення та розливу піно-миючих виробів, автомат фасування сипучих засобів РТ-УМ-21-2од., змішувач сухих продуктів СР-30, автомат фасувально-пакувальний-4од., змішувач СМ-50(30)-2од., автомат фасувально-пакувальний з ваговим дозатором «Дискрет 4б», подрібнювач пластмас-ИПР-150, робочі столи, установка для виготовлення кремів, турбонабивні машини, котел Уран-200.

На підприємстві відбувається викид забруднюючих речовин у кількості: речовини у вигляді суспендованих твердих частинок (мікрочастинки та волокна) — 0,6337 т/рік; оксид вуглецю — 1,403136 т/рік; метан — 0,000461 т/рік; оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) в перерахунку на діоксид азоту — 0,016345 т/рік; НМЛОС (вуглеводні (С12-С19)) — 0,0527130 т/рік; кислота оцтова 0,16982784 т/рік; натрію хлорид — 0,000118 т/рік та парникові гази.

Вплив роботи підприємства на оточуючу атмосферу визначається на підставі аналізу результату розрахунку розсіювання забруднюючих речовин в приземному шарі атмосферного повітря, який показав, що перевищень ГДК на межі житлової забудови та на межі СЗЗ по вмісту забруднюючих речовин немає.

Скарги та пропозиції надавати до Харківської районної державної адміністрації за адресою:

61098, Харківська область, м. Харків, Григоровське шосе, 52
khrda@khrda.gov.ua
тел./факс: (057) 372-60-22, (057) 777-21-21.

За додатковою інформацією звертатися за адресою:
61036, Харківська область, м. Харків, вул. Дизельна, 3/549
тел.(057) 758-15-00, 758-15-08, usi@usi.ua

Строк подання зауважень один місяць з дня опублікування.

✧ *Нові видання*

Все про Харківщину

Головне управління статистики у Харківській області інформує вас про випуск статистичного збірника «Праця Харківської області» на компакт-диску або на паперовому носії (за замовленням).

Збірник вміщує інформацію, що відображає кількісні та якісні характеристики працівників на підприємствах, установах, організаціях (далі — підприємствах) та основні тенденції, що відбулись у сфері соціально-трудових відносин у 2017 р. порівняно з минулими роками.

Наведена у збірнику інформація базується на системі показників державних статистичних спостережень підприємств із питань статистики праці. Окремі таблиці містять адміністративні дані державної служби зайнятості населення та результати вибіркового обстеження населення (домогосподарств) з питань економічної активності.

Інформація систематизована за тематикою, зокрема, наведено дані щодо зайнятості населення, зареєстрованого безробіття та кількості вакансій, мобільності робочої сили, номінальної та індексу реальної заробітної плати, стану її виплати, неповної зайнятості, ефективності використання робочого часу, умов праці, а також колективного-договірного регулювання соціально-трудових відносин.

Інформація надається по Харківській області в цілому, містить окремі порівняльні статистичні показники по регіонах України. Матеріали наведені у табличному та графічному вигляді, надані методологічні пояснення.

Презентаційна версія та інфографіка до випуску збірника розміщені на офіційному веб-сайті Головного управління статистики у Харківській області (http://kh.ukrstat.gov.ua) у розділі «Публікації».

Сподіваємося, що запропонований до уваги збірник буде корисним і зацікавить широке коло читачів.

Чекаємо ваших замовлень за адресою:
кім. 225, вул. Маршала Бажанова, 28, м. Харків, 61002.
Довідки за телефоном/факсом: (057) 706 26 36.

✧ *Робота*

Районний центр зайнятості інформує

ТОВ «УМІТ» (сел. Пісочин) має такі вакансії:

— машиніст бульдозера (будівельні роботи) — заробітна плата 5500 грн.

— слюсар з ремонту колісних транспортних засобів — зар. пл. 4500 грн.

— водій автотранспортних засобів (2 вакансії) — зар. пл. 5000 грн.

Контактні телефони:
(057) 372-44-64, (050)-284-41-40.

ФОП ВЛАДИКІНА ІННА ВОЛОДИМИРІВНА (м. Харків)

пропонує роботу сортувальникам у виробництві харчової продукції (плоди, овочі та подібні продукти). Заробітна плата 4000 грн.

Контактні телефони:
(057) 372-44-64, (068) 403-88-18.

РЕКЛАМНИЙ ВІДДІЛ:

712-00-56, 712-37-10,

e–mail:
tribuna2017@ukr.net

✧ *Оголошення* [R]

Стабильная работа в Израиле, Чехии, Германии, Польше, Литве.
ЗП от 35000 грн. Проверенные вакансии от работодателей. Рабочие визы. Бесплатная консультация. Юридическое сопровождение на всех этапах.
Тел. 066-86-36-265, 093-86-36-265, 096-86-36-265.
Лиц. Мин. соц. пол. Укр. №1337.

Корів, биків купуємо. Порядність гарантуємо. Живою вагою. Без забою. Терміновий виїзд. Перевезення скота.
Тел. 098-649-72-91, 099-180-58-68, 093-118-09-82.

Продам семена кормовых трав
(люцерна, эспарцет, клевер, кострец, суданка и т. д.), сидератов, медоносов, гибриды и сорта подсолнечника, кукурузы и др. культур.
Тел. 099-503-69-17; 067-689-27-26, www.semenatrav.com

Продам АЗС и Нефтебазу в г. Харьков, АЗС в с. Борщевая и АГЗС в пос. Высокий, Харьковский район. Тел. 057-373-64-91

✧ *Наш дорогой юбиляр*

Душой и сердцем молод!

«Трибунка» всегда бережно и внимательно относится к своим постоянным авторам, которыми дорожит и гордится. Мы, газетчики, смело утверждаем, что они — наше достояние, «золотой» фонд редакции.

Именно к таким активным авторам, настоящим друзьям газеты «Трибуна трудящихся» относится старейшина цеха внештатных корреспондентов газеты — многоуважаемый Борис Юрьевич Ставицкий, которому недавно исполнилось 80 лет.

Борис Ставицкий — настоящая живая легенда харьковской прессы. Уже многие десятилетия его заметки, очерки, зарисовки, стихотворения и корреспонденции печатают на своих страницах ведущие газеты Харькова и области. Но самые тесные и теплые отношения у Ставицкого сложились с «Трибункой». Благодаря Борису Юрьевичу наша газета несколько лет назад заиграла совершенно новыми красками, обрела немало самобытных, оригинальных авторов, материалы и произведения которых стали основой наших фирменных страничек: «Литературный практикум», «Передмістя вечірнє», «Клуб почитателей «Трибуны трудящихся» и пр.

Кстати, Борис Ставицкий является основателем и постоянным ведущим весьма популярного среди читателей Клуба почитателей нашей газеты, который уже около года активно действует на Привокзальной площади в г. Харькове.

Все мы благодарны неутомимому Борису Юрьевичу за его усердие, старание и неоценимую помощь в создании популярнейшей харьковской газеты «Трибуна трудящихся». Поздравляем нашего 80-летнего друга со славным юбилеем, искренне желаем ему творческих успехов, интересных тем и... МНОГИЕ ЛЕТА! Оставайтесь как можно дольше таким же молодым душой и сердцем.

С наилучшими пожеланиями, «Трибуновцы»

✧ *Мультикультурний Харків*

ГРЕЦЬКА ОДІССЕЯ
в україномовному просторі

У читальній залі Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна відбулася остання подія XVIII сезону Днів грецької культури у м. Харків, приурочених до національного свята Греції «Охі», — презентація репринтного видання «Потебня О.О. Уривки з перекладу «Одіссеї». Изъ записокъ по теоріи словесности».

На презентацію, крім студентів і членів «Геліосу» (між яких є і чоловік з іменем Одіссей), прийшли філологи, краєзнавці, поціновувачі української мови.

Відкрила презентацію заступник голови «Геліоса» Алла Дмитрівна Френкель. Вона розповіла про концепцію видання, його історію. Перше видання перекладу відбулося у 1905 році. Цей переклад має важливе історико-літературне значення, бо в ньому відбита історія становлення українського перекладознавства, цікавий і сам пам'ятник античної літератури.

Підготовка репринтного видання почалась з того, що відсканували сторінки перекладу з оригіналу, що зберігається у науковій бібліотеці ім. В. Г. Короленка. На обкладинку вибрали роботу з грецького циклу харківської художниці Поліни Дзюбенко. У післямову додали статтю професора кафедри історії зарубіжної літератури і класичної філології університету Ф. Й. Луцької, в якій та провела науковий аналіз праці О. Потебні. Передмову написав старший викладач цієї ж кафедри Олександр Сучалкін. У своїй доповіді він висвітив постать Олександра Опанасовича Потебні як видатного українського філолога, засновника харківської лінгвістичної школи. Його ім'я носить Інститут мовознавства Національної Академії Наук України.

При підготовці перекладу О. Потебня прочитав гомерівську поему мовою оригіналу, зрівнював переклади її на слов'янських мовах, зробив близько 2500 виписок — слова, епітети, вирази, власні коментарі. О. Потебня переклав 275 рядків III рапсодії, повністю VII і майже всю VIII. У зв'язку зі смертю, переклад не був завершений і залишився у чорновому рукопису. До друку переклад був підготовлений його учнями.

Алла Дмитрівна разом із співведучою коротко пройшлась сторінками поеми, нагадавши її зміст. Характеризуючи головного героя поеми, Алла Дмитрівна навела судження про нього всесвітньо відомого філософа Мірча Еліаде. «У кожному з нас є щось від Одіссея, коли ми шукаємо самих себе, сподіваємося дійти до мети і тоді вже точно відновити Батьківщину, своє вогнище, знову знайти себе. Але, як в лабіринті, у кожних поневіряннях існує ризик заблукати. Якщо ж тобі вдається вийти з лабіринту, дістатися до свого вогнища, тоді ти стаєш іншим». «Когда задумаешь отправиться к Итаке, молись, чтоб долгим оказался путь...» — прозвучав вірш Константіноса Кавафис «Ітака» в перекладі С. Ільїнської.

Презентація супроводжувалась фото- і відеоматеріалами. Був показаний уривок з фільму «Приключения Одиссея». Член «Геліоса» Геннадій Сідаш продекламував уривок з перекладу О. О. Потебні.

Видання вийшло за підтримки Харківської міської ради, за що Алла Дмитрівна щиро подякувала від імені «Геліосу». Наприкінці Алла Френкель подарувала присутнім декілька примірників видання.

Завдяки «Геліосу», глядачі доторкнулися до чудової грецької культури часів античності.

Тетяна КОСТОВА

✧ *Враження*

ПОЇЗДКА В ПАРХОМІВКУ

Нещодавно для членів Харківської районної організації інвалідів війни, збройних сил та учасників бойових дій було проведено екскурсію в село Пархомівка, розташованому на межі Харківської, Сумської та Полтавської областей.

Фото зі Свято-Покровської церкви у Пархомівці

Екскурсію організували за ініціативою голови Харківської обласної організації інвалідів війни, збройних сил та учасників бойових дій Сатушева Валерія Івановича.

Перші згадки про Пархомівку датуються 1638 роком. У той час ці землі належали полковнику Ахтирського полку Н. Перехрестову. В 1704 році Пархомівка отримала статус села і підпорядковувалась козачій сотні селища Котельва.

Екскурсія почалася з відвідування сільського художнього музею, який був заснований учителем історії Луньовим А. Ф. в 1955 році. У музеї представлено більше 6 тисяч оригінальних експонатів. Серед них картини видатних художників К. Малевича, В. Кандинського, В. Серова, М. Реріха; малюнки П. Пікассо, І. Рєпіна, Т. Шевченка; скульптурні композиції С. Коньонкова, Є. Лансере (батька відомої української художниці З. Серебрякової).

Також в музеї знаходиться велика колекція порцеляни.

Екскурсанти відвідали Свято-Покровську церкву, якій цього року виповнилося 240 років, та цукровий завод, заснований Харитоненком.

Ветерани отримали велике емоційне та естетичне задоволення від екскурсії до славного села Пархомівка.

О. І. ЧУЙКО, голова ГОІВЗС та УБД

✧ *Історичні розвідки*

БЕЗЛЮДІВКА ЧАСІВ ОКУПАЦІЇ

Масові перейменування назв були не тільки у наш час, але й у роки Другої світової війни

До революції 1917 року Безлюдівка вулиць не мала, оскільки ця слобода поділялась на «сотні»: наприклад, мікрорайон Нагорівка був восьмою сотнею. Тому більшовицька хвиля перейменувань старорежимних топонімів наше поселення ніяк не охопила. Зате радянською владою у 1936 році тут було вперше створено вулиці: більшість їхніх назв були нейтральними, а лише декілька мали ідеологічне зафарбування.

У жовтні 1941 року німецькі війська прийшли в Безлюдівку. При новій владі колишня селищна рада (знаходилася у кінці вул. Кооперативної, в будівлі, де до поч. XXI ст. була лікарня) була перетворена на Безлюдівську селищну управу, яку очолив староста на прізвище Онищенко. Ця установа здійснила перейменування усіх вулиць, що нагадували про радянську владу. Самі документи управи не збереглися, проте нині в обласному архіві лежать картки реєстрації шлюбів, народжень та смертей Безлюдівки за 1941-1943 рр., що дають деяку інформацію про зміну назв вулиць селища у роки війни.

Вулиця 8-го з'їзду Рад (нині це вул. Полунична) стала вулицею Шевченка, вулиця Колгоспна (нині це вул. Романа Левицького) — вулицею Криволужською, вулиця Будьонного (нині це вул. Перемоги) — вулицею Лановою. І ще якийсь провулок став називатися Основ'янським. І все, решта перейменованих вулиць нам не відома.

А 28 серпня 1943 року Червона армія остаточно повернулася в це поселення, і довоєнні назви вулиць були відновлені.

Василь КИСИЛЕНКО, історик, краєзнавець, наш позаштатний кореспондент

✧ *Світ мистецтва*

НЕПОВТОРНА МУЗИКА КОЛЬОРУ

Асоціативно-образні колірні композиції «Щасливе дитинство» — саме так можна коротко охарактеризувати самобутні роботи художника Олександра Іванова в експозиції його персональної виставки в Галереї ім. Генріха Семирадського.

Дещо про Олександра Іванова

Народився 27 лютого 1977 р. у Харкові.

У 1989-1995 рр. навчався в студії образотворчого мистецтва Ольги Дмитрівни Піскарьової Харківського обласного Палацу дитячої та юнацької творчості.

З 2000 по 2008 рр. навчався в майстерні кольорознавства Олександра Олександровича Безрукова при Харківській державній академії дизайну і мистецтв.

Олександр Борисович Іванов навчався майстерності композиції, живопису, графіки у чудових педагогів, що посіяли творче зерно в душі майбутнього майстра. Це прекрасний педагог-художник Ольга Дмитрівна Піскарьова, яка познайомила автора зі світом мистецтва, надала базові знання з образотворчості та надихнула автора на власні творчі пошуки.

Величезний вплив на вибір творчого спрямування Олександра Іванова здійснив професіонал високого рівня, митець, мудра людина і унікальний педагог, доцент кафедри живопису ХДАДМ Олександр Олександрович Безруков, який понад двадцять років навчав студентів Харківської Державної академії дизайну і мистецтв спеціалізації «Кольорознавство», яка донині вважається однією з основоположних у формуванні не тільки художньої майстерності, а й цілісного сприйняття світу. У ході експериментальної творчої роботи Олександр Безруков заклав основи нового художнього напряму «Музика кольору». На відміну від світломузики, де за допомогою динамічних колірних композицій передається музичний твір, «Музика кольору» — це статичні асоціативно-образні композиції, що створені за законами колірної гармонії і викликають у глядача певний емоційний чуттєвий стан, схожий з впливом музики.

В основу представлених самобутніх робіт Олександра Іванова на виставці «Щасливе дитинство» покладено принцип створення асоціативно-образних колірних композицій, розроблений Олександром Безруковим. Утім, автор не тільки продовжує справу вчителя, але й вносить свіжий особистий струмінь, створюючи неповторні гармонійні образи.

Л. П. ГОРБАТЕНКО, кандидат мистецтвознавства, доцент

ТРИБУНА трудящих
www.tribune.com.ua Життя продовжується!

Свідоцтво про державну реєстрацію ХК №1518-259ПР від 29.04.2009 р.

Заснована: 18 липня 1937 року

Видавець: редакція газети «Трибуна трудящих»

Офіційний сайт районної ради: http://www.khrada.gov.ua

Офіційний сайт ХРДА: http://www.khrda.gov.ua

Виходить щоп'ятниці українською та російською мовами.
Адреса редакції: 61052, м. Харків, вул. Євгена Котляра, 4.
E-mail: Tribuna2017@ukr.net
Тел. 712-00-56.
Тел./факс 712-37-10.
Головний редактор: Микола Хорошев.
Літературний редактор: Ганна Положій.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Відповідальність за зміст та достовірність інформації у публікаціях несе автор, а в рекламних матеріалах (®) — рекламодавець. Редакція не завжди поділяє позицію авторів. Листи, рукописи і фотокартки не рецензуються і не повертаються. При підготовці газети використовується інформація та фотоілюстрації з відкритих джерел.

Газета надрукована ФОП Садковий В. Л. вул. Киргизька, 21, Харків, 61105.

Заг. наклад 11025 компл. Наклад передплат 900 компл.

Передплатний індекс 61805